

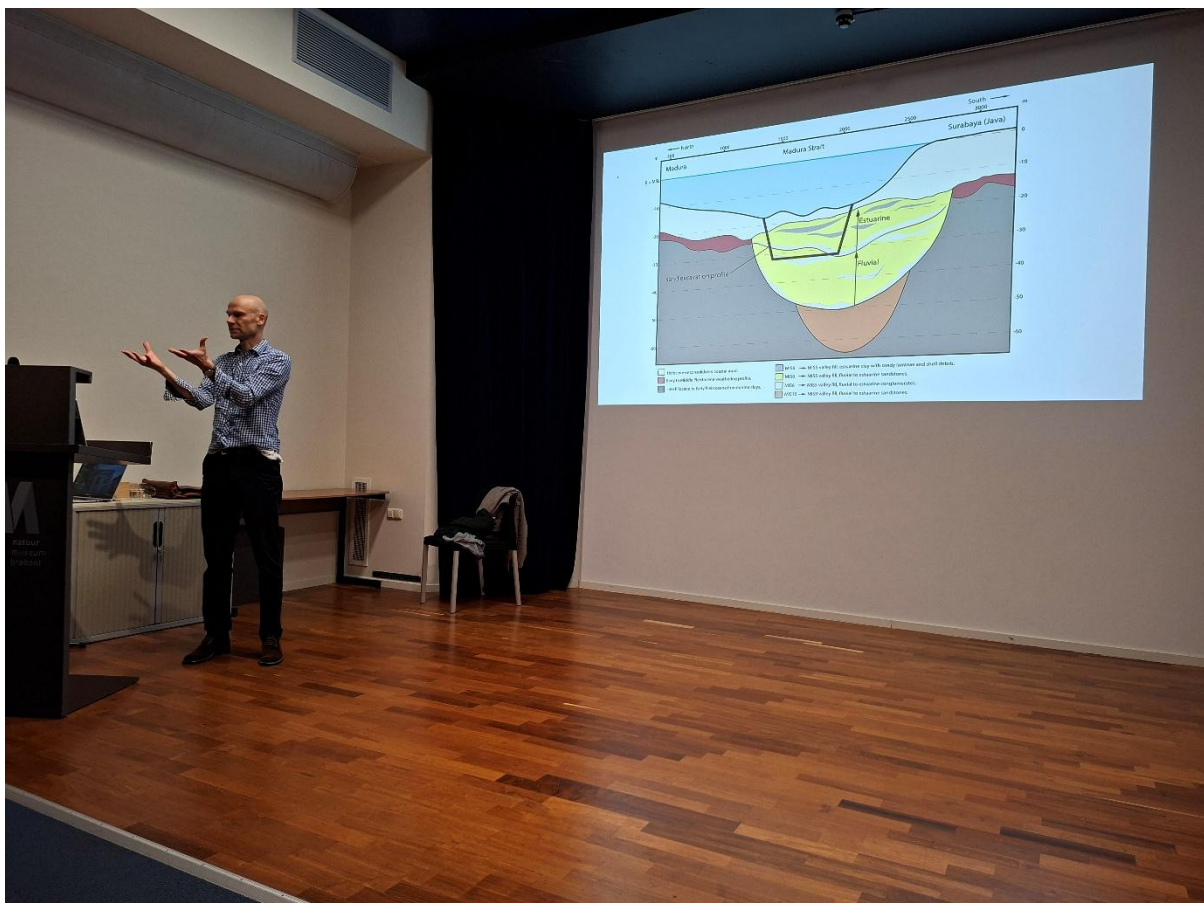
Verslag derde bijeenkomst 2025

Beste leden,

De laatste bijeenkomst van het jaar zit er alweer op! Vandaag waren wij nogmaals te gast in het mooie Natuurmuseum Brabant in Tilburg. Heb je het gemist? Hopelijk kun je vanaf huis nog een beetje meegenieten.

Lezingen

De eerste lezing van de dag werd gegeven door Harold Berghuis van de Universiteit Leiden. Hij deelde het waarmaken van een jongensdroom: een hele Maasvlakte (ja, heel de haven!) voor jezelf alleen. Op een grote opgebaggerde zandvlakte uit de Javazee verzamelde hij ruim 7000 fossielen. Na een grondige training op de determinatie van "onze" Maasvlaktefossielen werd (een deel van) de biodiversiteit van het toenmalige Sundaland in kaart gebracht. Harold stoeide met runderen, raakte geïnspireerd door vroege mensachtigen en puzzelde met stukjes schildpad. Dit leverde meerdere fraaie nieuwe inzichten op over het nog grotendeels onontdekte Sundaland.

Verslag derde bijeenkomst 2025

Daarna hadden we bezoek uit Noorwegen (maar wel van een Nederlander): Youri van den Hurk vertelde ons over zijn werk aan de grijze walvis: een soort die door de mens een paar honderd jaar geleden uit de noordelijke Atlantische Oceaan verdreven werd. In simpele termen heeft hij zijn toch zeer complexe onderzoek uitgelegd: morfologisch determineren, determinatie van botfragmenten via ZooMS, koolstofdateringen, en stabiele isotopenanalyse. Stapsgewijs leerden we steeds meer over de grijze walvis: wat voor dier het nu is, maar ook wat voor dier het was. Erg interessant!

Tenslotte was het de beurt aan Sofie Blik, een vrij nieuw WPZ-lid dat zojuist haar masterscriptie aan de Universiteit Leiden had volbracht. Zij is – letterlijk en figuurlijk – in de shit gezakt: het analyseren van botresten in wolvenpoep! Door het in kaart brengen van het "tafonomisch profiel" van de huidige Nederlandse wolf, dat wil zeggen o.a. de samenstelling en mate van schade van de botten, heeft zij dit vergeleken met een archeologische vindplaats: een grot in België. Daar waren ook verteerde botten te vinden, maar die matchen niet met het tafonomisch profiel van de wolf; die heeft dus geen botten opgehoopt in die grot!

Het pauze-evenement

De pauze is hét moment om vondsten mee te nemen en aan anderen te laten zien. Dat was ook deze bijeenkomst weer het geval: zo had ik een epifyse van een middenvoetsbeentje van een mammoet in handen, werd er met een schitterende tand van een leeuw of beer gepronkt en heb ik een vogelbotje uit Mill gezien dat ik helaas niet uit mijn hoofd kon determineren. Met koffie, thee en een zak kruidnoten op tafel zat de sfeer wel goed en was de pauze alweer zo voorbijgevlogen.

Conclusies

Kon je er deze keer niet bij zijn? Hopelijk heb je door het lezen van dit verslag toch een beetje de sfeer kunnen proeven, en we hopen je de volgende keer weer te zien!

– *Martijn van der Meer*